

Ucraina reintră într-o nouă perioadă de turbulențe după ce Zelenski a acceptat „formula lui Steinmeier” în procesul de reglementare a conflictului din Donbas. Aceasta prevede că Ucraina își recapătă controlul asupra teritoriului ocupat (Crimeea nu este luată în considerare) și a frontierei sale de est numai după ce în regiunile separatiste se organizează alegeri libere și corecte, sub egida OSCE, în conformitate cu legile ucrainene, și li se acordă acestor regiuni un statut special, scrie Nicolae Negru pe www.ziarulnational.md, preluat de Romanian Global News.

Moscova salută gestul lui Zelenski

Criticilor care îl acuză de trădare, Zelenski le răspunde că alegerile nu vor fi organizate decât cu participarea partidelor ucrainene și dacă sunt retrase trupele și mercenarii ruși. Însă aceste condiții mai urmează a fi discutate cu Putin, Merkel și Macron și e puțin probabil să fie acceptate de liderul rus.

Moscova salută gestul lui Zelenski, dar neagă implicarea în recrutarea și întreținerea mercenarilor și, cu atât mai mult, nu recunoaște prezența trupelor sale regulate în estul Ucrainei. Există prin urmare riscul ca Kievul să fie dus de nas, să obțină o reintegrare fictivă a Donbasului, care, în realitate, să rămână sub controlul Rusiei.

Lui Zelenski i se reproșează că, de dragul întâlnirii cu Putin, pentru a-și îndeplini o promisiune electorală, merge la cedări în detrimentul intereselor ucrainene. Moscova nu dă semne că ar fi pregătită cu adevărat pentru restabilirea controlului ucrainean asupra Donbasului și că e dispusă, de dragul integrității teritoriale a Ucrainei, să-și retragă trupele și mercenarii, scrie presa ucraineană.

Parodia ucraineană pe sol moldav

Dacă până nu demult se vorbea despre exemplul prost pe care l-ar prezenta federalizarea Republicii Moldova pentru Ucraina, de acum înainte e valabilă temerea că aplicarea formulei Steinmeier în Donbas, fără retragerea trupelor ruse, face posibilă aplicarea acesteia în cazul conflictului transnistrean. Un „statut special”, cu prezența trupelor ruse în Transnistria, ar fi o parodie ucraineană pe teritoriul moldav.

De fapt, însă, noi suntem înaintea Ucrainei în acest sens, politica „pașilor mici”, cu rădăcini berlineze, este o implementare a formulei Steinmeier pe dos: recunoașterea unor atribuții statale înainte de elaborarea statutului special și înainte de demilitarizarea și democratizarea regiunii. Dodon a și declarat de la tribuna ONU că trupele ruse pot să rămână până la găsirea unei soluții politice a conflictului. (De altfel, prin contribuția lui Andrei Năstase, delegația rusă la APCE a și introdus un amendament la rezoluția propusă de Comisia de monitorizare a APCE, prin care se stipulează permanentizarea trupelor ruse pe Nistru (iar deputații turci, care nu vor să audă de autonomia kurzilor, vor „autonomie lărgită” pentru găgăuzi, în Republica Moldova).

Documentul de la Bratislava

Ce ni se pregătește nouă în realitate știu doar Lavrov și Steinmeier. Ex-premierul și deputatul PD Pavel Filip îi adresează Maiei Sandu o scrisoare în care se referă la un document ce ar urma să fie semnat la Bratislava, unde va avea loc o nouă rundă de negocieri în formatul 5+2, prin care „se introduce un sistem de garanții în dezavantajul R. Moldova”, se încearcă constituirea a „două entități de drept distincte într-un stat reunificat” și a unui „sistem juridic paralel supranațional”.

Din punctul de vedere al lui Filip, regiunea transnistreană va deveni, în cazul adoptării acestui document, „subiect cu drepturi egale” și va participa „pe principiu de paritate la orice nivel al procesului de reglementare a conflictului”, recunoscându-i-se această calitate la „nivel internațional”, înainte de a fi adoptat statutul special promis de Chișinău. De asemenea, în documentul care se va discuta la Bratislava se prevede, subliniază Pavel Filip, „reconfigurarea mecanismului de accesare și gestionare a asistenței externe”, creându-se un fond nou în care regiunea transnistreană va avea un cuvânt de spus „la luarea deciziilor privitor la liniile de asistență și mărimea fondurilor accesate”. Se propune ca Republica Moldova să accepte, „printr-un document asumat politic”, să consulte „un model al reglementării transnistrene elaborat de alți actori”, se mai spune în scrisoarea citată, adresată Maiei Sandu.

De ce tace Maia Sandu

Dacă un asemenea document există și va fi semnat, Republica Moldova va deveni federalizată de facto, iar elaborarea și votarea „statutului special” pentru regiunea separatistă va rămâne o simplă formalitate.

Maia Sandu, deși promitea, fiind în opoziție, o transparență cum nu s-a mai văzut, tace asurzitor. Se va „disocia” ulterior, post-factum? Se vede că nu întâmplător, întâlnindu-l pe Dodon la ONU, Klaus Iohannis i-a atras atenția să nu se joace cu focul federalizării. Știa el ce știa. Dodon a tăinuit acest moment în relatarea sa despre întâlnire. Lucrurile ticăloase se fac pe întuneric.

Concubinajul politic cu Dodon o obligă pe Maia Sandu și pe acumiiți să implementeze ceea ce pune la cale Lavrov cu Steinmeier pe față sau pe dos?